

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ เป็นการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการเสียหายของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาในปัญหาประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเสียหายอากรของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและนำไปใช้เป็นแนวทางในการเสียหายของธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ให้ถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษานี้ประกอบด้วย การศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการเสียหายของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตประชากร

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาเฉพาะปัญหาและแนวทางการเสียหายของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยประชากรในการศึกษานี้ประกอบด้วยกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 344 ราย (สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2, 2550)

3. ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 80 ราย ซึ่งสุ่มตัวอย่างตามสะดวกจากจำนวน 344 ราย เพื่อรวบรวมปัญหาการเสียหายเบื้องต้นของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่

2. ผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 5 ราย ซึ่งสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากจำนวน 344 ราย เพื่อรวบรวมปัญหาและแนวทางการเสียหายของผู้ประกอบธุรกิจการค้าสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่

3. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำลังดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 2 ราย เพื่อรวบรวมปัญหาและแนวทางการเสียภาษีของผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 80 ราย และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 5 ราย เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำลังดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์จำนวน 2 ราย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเสียภาษีอากรในส่วนของธุรกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์จากประมวลรัษฎากร ระเบียบ คำสั่ง และแนวปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำลังดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและสถานประกอบการ
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม และการจดทะเบียนการทำนิติกรรมการค้าอสังหาริมทรัพย์
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาษีอากร ประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่าย
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอื่นในการประกอบธุรกิจ
- ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

แนวทางการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำกับดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ มีดังนี้

1. จากแบบสอบถาม ทำให้ทราบถึงปัญหาการเสียภาษีเบื้องต้นของผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์

2. นำปัญหาที่ได้จากแบบสอบถามทั้งปัญหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมและการจดทะเบียนการทำนิติกรรมการค้าอสังหาริมทรัพย์ ปัญหาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล ปัญหาภาษีธุรกิจเฉพาะ ปัญหาอากรแสตมป์ ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาภาษีหัก ณ ที่จ่าย และปัญหาอื่นในการประกอบธุรกิจ มาเป็นแนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำกับดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้ทราบปัญหาที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำกับดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์เกี่ยวกับแนวทางการเสียภาษีที่ถูกต้องสำหรับผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

หลังจากได้ทำการทดสอบแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการประมวลผล เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้มาตราประมาณค่าแบบ Likert Scales (คุณวุฒิ รื่นรมย์และคณะ, 2545) ซึ่งใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

ปัญหามากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น	5
ปัญหามาก	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น	4
ปัญหาปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น	3
ปัญหาน้อย	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น	2
ปัญหาน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น	1

โดยเกณฑ์การแปลผลจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ที่ได้จากการวัดระดับความคิดเห็นจะนำมา
หาค่าเฉลี่ยและแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	4.50 – 5.00	เป็นค่าระดับปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	3.50 – 4.49	เป็นค่าระดับปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	2.50 – 3.49	เป็นค่าระดับปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	1.50 – 2.49	เป็นค่าระดับปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน	1.00 – 1.49	เป็นค่าระดับปัญหาน้อยที่สุด

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์และ
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำกับดูแลผู้ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้
เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ถึงปัญหาและแนวทางการเสียภาษีของผู้
ประกอบการค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจะหาข้อสรุปและนำเสนอถึงปัญหาและ
แนวทางการปฏิบัติ

แผนการดำเนินงาน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เอกสาร
งานที่เกี่ยวข้องตลอดจนการเสียภาษีอากรของธุรกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์จากประมวลรัษฎากร
ระเบียบ คำสั่ง และแนวปฏิบัติ
2. สร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงปัญหาการเสียภาษีเบื้องต้นของผู้ประกอบการ
การค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
ธุรกิจการค้าอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่
4. ออกแบบและกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ประกอบการค้า
อสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่และเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กำกับดูแลผู้ประกอบการค้า
อสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการเสียภาษีของผู้ประกอบการค้า
อสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่
5. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์
6. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล
7. จัดทำและนำเสนอผลการศึกษาที่ได้